

دیوانی دلدار

له سهر نهر کې چاپخانه‌ی کوردستان چاپ-کراوه
وه که‌سی دی مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی نیه

✽ چاپی به که مین ✽

چاپخانه‌ی کوردستان

هـ-ول-یر

۲۰۷۳ گوردی

وینہی دلدار

به‌آی خوشه نه‌مه‌ل گه‌ر بی‌ی له سه‌ره‌مه‌ریگه‌یه وه‌نجه‌ده‌ی
به‌لام‌مه‌ر که‌رخه‌یالات بی نه‌وه‌ی هه‌تبی نه‌ویش نه‌ره‌وا

(سوپاس)

لە كانگای دلهوه سوپاسی مام-ۆستا مەجید
 رێفی برای دلداری دەگەم بەبۆنەی ئاوهوه
 دیوانەکی کاکێ بەهەموو مافیەکیەوه پیشکەش
 بە چاپخانەی گوردستان کردووه

گییوی موریانی

به سه راهاتی دلداری

دَلدار (۱) ناوی (یونس) ه کورپی مه لارؤوف کورپی محمود
کورپی مه لاسعدی خادم السجاده به له (۲۰) شباطی ۱۹۱۸ ی زایینی
له شاری کوینه دا پی ی ناره نه ناومه بدانی گیتی به وه . ناوی
دایکیشی (زه هره) کچی خورشیدی وله مه لازاده کانی لای (زه هاو) ه
له ویرا هاتبوونه که ناززی ی کوینه

دلدار له آخه ليوه ی گرانیه کی وادا له دایک بووه که شه پوولی
گیراوي نه گه تی سه رتاپای رووی زه ویی دا گرتیوو خه لکی بی نه ندازه
برسی و به ریشان و به له نگاز بوون . نه وانیش له بهر گرانی و به هوی
نه وه وه که جه ندرمه ی عثمانیان ده خل و دانیان لی نه ستاند بوون زور به به ریشانی
روویان له هه ولیری کرد بوو

دوای نهووی که ولایتی موصل به-وا-پرو شوینه کانی تره وه له ژیر دهستی عثماني رزگاري هات هه رفه رمانه ری-کی سه-ری بو ف-مانی اینگیلیه-زان شوړ کرد له سه-ر کاروباري خوي مایه وه هه ر که سه ی-کیش سه ری شوړ نه کردی په را گه ند بو وه مالی دلدار یشیه کی-ک به ووله و
دهر به دهرانه

(۱) بهشی زور ترینی ئهـ و به سه ر هاتهـم له دهـستنهـووسی دلهـ دار
وهـر گرتوهـ که له سهـر داخووازی خۆم له بهـغداوه له ۹۴۳/۱/۶ دا
بووی فارد بووم وایستاش ههـر له لام ماوه

لهه ولیری مهلا نه فهندي که خالو زای باو کی بووه گوندي
 (بیستانه یان) ده داتي که به کشتو و کالی وي خويانی بی بژیه نن به لام نه زور
 ناخایینی نیوانیان تیک ده چی و (بیستانه) یان لی ده ستیریته وه ورو و له شاری
 هه وایر ده که نه وه ، هه روه کو خ-وی ده یگریته وه له وپه ری هه ژاری و
 په ریشانیه تی دا راده بوو یرن گویا نه گهر کلاو دروون نه بوو ایسه
 به جاری کی له ناوده چوون حه و تسالی قروقاتی به کوو یره وه ری به سه رده بن .
 له سالی (۱۹۲۶) دا جه وادی برای له کوپه ده مرئی به و بونه به وه
 به و مال هوه روه له کوپه ده که نه وه دوا ی ماوه یه کی باو کی کرا به فهر -
 مان به ری سه رته ژمیری رانیه دلدار له ته مه نی ده سالی دا ده خریته قوتابخانه وه
 وپولی به کو دوو له وی کو تایی پی ده دا . دلدار رانیه ی زوری خوشبو وه
 ده لی : (هه رچهند روه ژر بی کی چاک و چوار روه ژانیش نه خوشبووم سه -
 رای نه وه ش رانیه م هه رله لا خوشبوو به تاییه تی سه و داسه ری قولله
 (۱) به ووم ، هه رکاتی چاک بوو بامایه وه مه لم له روه و باره کو له بن
 داره بی به کان روه چوله کم ده کرد .

دلدار له هه او بیه نی ۱۹۳۰ دا له گه ل سه دی به برای روه

(۱) قولله له رانیه کانیه کی به ریینه آوه که ی روه و به فراوه

لههولیر دهکن ، ووجانی هاوینی له (نخ-مور) ی لهلای کاکه
آصفی بههه دهبات . آصفی برای کوردابهنی تی دهگهیهنی و فیری
به کار هینانی چه کیشی دهکات

سهودای نیشتمان و تیره نه دازی شورشی کی گرنگی خسته ناو
آبدی آلی دلداره وه . هه ره له هاوینی دا باوکی له رانیه لههه فرمانی
دهوله نی لاده بن مالی باوکی خانوه کیان ده فروشن و به ره و کوییه
ده گه ربه وه دلدار خویندن قوتابخانه ی سه ره تایی له کوییه
کو تایی بی دا

دلدار ده لی : (هیشتا له قوتابخانه ی سه ره تایی دابووم که دیوانی
حاجی قادری کوییم زورتیری له بهر کردبو وهه میسه بهوردی
سه رنجم لهه له بسته کانی عهونی و راجی و عاصی و حسینی و هیرانی ده دا
وله به ریشم ده کردن به وانه ش دابی نه بووم هه له سنی هه ره که سی کم
ده سته وتبایه ده منووسیه وه وله به ریشم ده کردن به تاییه تی هه له سنی وه فانی
کوردی ، بی کهس ، زیوه ، پیره میردم زور له بهر کردن وه ده لی هه
له و ساله دا هه ستم به وه ده کرد که چیره (لذة) لهه له بسته وه رگرم و
زور گیروده ی به ووم)

هه سنی بوویشی دلدار لهه ولیری ی سه ره له داله سالی (۱۹۳۵) داله بولی
به که می تانه وی لهه ولیری دا هه سنی به وه کرد که زانیاری قوتابخانه که مه
هه تابه شی نه وه ی ناکا که تهنات پیله بازی (مجادله) به کی زانستی پی وه بکری

نـاچار له نـامـخانـه كـه كـا كـه سـمـدـى دا دـه سـتـى به خـو بـنـد نه وى
 پـه ژـتـو ووك (كـتـيـب) ا ن د ه كـا ت له پـيـش هـمـو و شـتـيـكـى دا
 ميژووي شورشي فـهـرانـسـه و ميژووي پـوـنان و دواى وان
 ميژووي (استقبال) ي جلال نوري نـاودار هـر سـيـك بهرگى
 بهووردى و لى كـوـلـيـيـنـاوه دـهـخـو و و پـيـنـتـه و هـ انجـا سـهـرـج
 ده داته ميژووي بابان و سوراز و موكريانى داماو (حرنى) موكريانى
 و ميژووي كوردو كوردستاني نه مين زه كى به گيش . نه وانه گشتيان
 دروشي و ا بـردو و يان دـهـيـنـاوه پيش چاوى گه بشته و اده به كى
 واكه بتـوانى شوينه باشه كاني ميژوو په سندو هـله بـرـيـشـيان بـكاـت

دلدار ده لى : (له ۱۹۳۵ داکه ديوانى ناليم زور بهووردى خو وينده وه
 هـله بـه سـته جو وانه كاني نالى له گـلـهـو نـراوه آگرينه كاني حاجي قادري له سـهـر
 پيشه و ايه تى و پژه بى له ميشكم دا شهر يان بو . نه و كيشه كيشه دهر گاي هـو نه ري
 بو و پژبني لى كرده وه ، زور كه لكه له (خيال) ي و ام له كه الله دا بو و هـزم ده كرد
 له بوته ي هـله بـه سـتـانـي دا بر پژم نه و جابه نار خه لكيان دا بلا و بكه مه و ايتره هر
 خوم نافي ده كرده وه)

دلدار به كـه مـيـن هـله بـه سـتـيـكـى كه چاپكراوه بو كو قاري رووناكى اـهـى
 دانا بوو كه له ژماره (۲) ي سالى (۱۹۳۵) دا بلا و كرايه وه

دآلدار له سالې ۱۹۴۰ دا ټانه وی له کړکوک نه واکړد ایتړله ویرا چووه
به خدا ولوی چووه ناوزانستگای دادپه روه ری به ووه وټه ویشی له (۱۹۴۵) دا
ته واکړد

دآلدار ټه وستی ۷ ساله دی دو وایی به یار یز گاری (محاماة) و خویندنه ووه و
نه خوشی به سه ربرد، چونکوو کهم واکړو که بوی بکه وی، زوړترینی هه لبه
سته کانیشی هی سه رده می قوتایه تی بووه چنده هه لبه سټیکی که دو وای ته واکړ
کردنی زانستگا داینون پرو واکړو به رزن وادیاره که له دو وایی ژبانی دا له هه ووه
روویکه ووه هه نگاری زلزلی به ره وپوخت و پاراوی ده هاویرت

له میژ بوودو و آزاری کوژنده ته نگیان به دلدار هه لچنی بوو به کیان بادیاری
دووه میان آوسانی دل له ۱۲/۱۱/۸۴ دا که تازه له نه خوشی راست بی ووه
بو هه ندي کاروباری خوی ژوو له هه ولیری ده کات، ابواره له یانه بیباری
سووره ده کړاو ده خورا له پاشان له گهل چهنه براده ری کی که به کیکیان
(عمره سووه ر) ی به ره وان ده بی ده چنه سینه می سه وور له گه رانه ووه دا
له حاسنی ټه شوینه که نیژیکی میوانخانه ی شادی (اوتیل فرح) به براده ره کانی
لاده دن ټه ویش راسنور است به شه قامی مظفردا به ره و ته بر او ابه ده واکړ
که بچیته ووه مالی سعدی برای

که له رَاسْت اوتیلی کـ وکب الشال تی ده پهری رَهت ده با هـ هـ
 چو نیکی ده بی خوی ده گه به نیته چایخانه به کی بن قه لاتی و لی ی ده که وی
 وادیاره به خوار دنه که چیسک بلدانه ی زه هراوینی بو و به لام خه لـ که که
 وایان ده زانی سه رخوشه ایتر به عه ره بانه ده ی نیرینه نه خوشخانه به لان
 له بهر چاره ره شیی و به دبه ختی تی دو کتوری پاسه وان نه وشه وه له سه ر
 مـ یزنی ده و له مه ندی کی شاری خه ریکی خوار دنه وه ی بـ وو
 به سه رنی رانه گه یشْت

ایتر به وجووره نه ودله پر تاسه و آره زووه زوره ی زیانو
 خوشه ویستیه له لیدان که وت و وه ستا
 به لام ناوی دلدار ، ههستی دلدار ، ههلبهستی دلدار ، گیانی پاکی
 دلدار نامرنو به لک وو له ناو دلی هه موو کوردی کی آبر و مه نددا
 وله ناو میزووی و یژه ی کوردستانی دابه یادگار هه تاهه تابه ده می نه وه

خوو و رهشتی دالدار

دلدار گهنجیکی - وورو سپی موزمردی بالامه یله و بهرزی میسری
گوشت بور ، دوو چاوی گهشی را کیشهری نیکانیری هه بوو ، له کانی بیر
کردنه وه - ییکدانه وه دا چاوه کانی و یل ده بون ، وه رام له مست و تابی یی
فسه خوش و به جی و زور جار له کانی فسه کردن دامه سه له ی جوان و راژو (نیکنه) یی
خوش و فسه ی نهستی نه هینایه وه ، شاره زاییکی باشی له زیان و گوزهران
و آکاری کورده واری دامه بوو له سه ره نای فسه کردن دا زمانی ده گیرا به لام
که ده که ونه گرمه ی دوان که مرئی ده که وت که بگیری ، سه ی نه وه - بوو
نه یی ده توانی له سه ر قاقه ز و وتاریک بخوبینته وه که چیی که کو بونه وه یی
زور گوره له به رده میزی پیوه ره دا را ده وه ستاو بو ماوه ییکی در یژوله بهر زور
باش ده دووا کو بونه وه یی که فسه یی تییدا کرد بیی کو بونه وه یی نامه نگی
نه وروزی ۱۹۴۸ بوو دا وای لیی کرا که هه رده بیی به نوس - بین وو تاریک
پیشکش بکانه ویش وتاره که یی نوی به لام له کانی خویندنه وه دا سه ییری
کاغزی نه ده کردو هه ره بهر ده یی خویندنه وه زمان گیرانه کشی وه نه بیی
زگ ماکی بوو بیی به لک - و خوی نه گیر یته وه کانی له بیستانه ده بن له ته - نه یی
چ - وار سالان دا ده بیی توشی نه خوشیه کی زور گران ده بیی

وسالېكي ره به ق ټه خايښي وه لهو ماوه يه دا تېووشي ټهم زمان گېرانه ده بېي
 دلدار گه نجېكي چا و تېرو گران وسه ننگين وزور به وزبو ،
 هه رچه ند له ده وري هه ژارېش دا بوه وه ژباوه به لام آبرووي خانه واده يي
 وخو به كم دانه ناني هه رپاراسته وه له مذكرا ته كيدا ده لسي :
 (تصور كن كه جار جاره چوپنه قصري . له لاهه فېندي له وي شيريني وشه كريان
 بو ده هينام نه كره ري بگرم به لكه ووتنه ماشاشم نه ده كرد ، له بهر نه وه ي نا
 كه گويان نه مزاني بي ټه وانه خوشو من لي يان محروم وه يا حه زم
 لي يان نه بوو بي ، به لكه و وام چوبوه ميشكه وه كه له مالي خهلق ته ماشاي
 شتي خهلق كردن خراپه . . . ده لي ئيستاش هه رله هه ر ئه و
 خو وه ماوم ، واتاده توانم زور به آساني له گهل چاخي ژباني خه وم ،
 خوم رايك بنهم ، هيشته كه به فكرم دانايي به تايه تي حه زم چه وبه يته
 چ جووره خوار دنيك ، وه ياله چه شنه خوار دنيك بيزو بوم كرد بي)
 . . . ټه مه هه نديك بوو له ره وشتو خووي دلدار .

بوو یژیتنی دلدار

له رڼووی ئه وه وه که له پیش چاپی ئه وه دیوانه دا
 زور کس له دا دار دوواوه وه بوو یژیتنی وشاعریه تی
 دلداریان دهرخسته وه به خوینده وارانی کوردو عه ره بیان
 ناسانده وه ، له بهر نه وه هو یانه شته یکی ئه وه تو ناسانوسم
 مه گهر نه وه نه بی که دلدار بوو یژیتکی به رزو به هره دار بوو
 نیشانه ی بوو یژیتنی به ته واوی هه ره له رڼوژانی مندا لیه وه سه ری
 هه لدا بوو ، له رڼوژانه دا که دینه نی جـوانو دلررفـیـنی
 قووله هه مو هستو هوشی لی داگیر کرد بو . له و کانه دا
 که خه یال و بیر کردنه وه ته نیا دانیشن بوو بـوون به شیوه یه کی
 نه ژادی وه همیشه یی دلدار .

جا نه مانده جـوانی کوردستان و ژبانی نال و ترشی
 خو ی به تابه تی وه هی هه مو کـورد گـهـل به گشتی و
 هه له سته نیشنمان په روه ریبه کانی حاجی قادری کو یی و شهـره
 ناسکه له کانی راکیشه کانی نالی و بوو یژانی تری کورد هه موی نیکه
 به به کتر بوون هه یو یی دلی دلداریان گـرتـه وه وه
 به خوینده وار یی کی به رزو دهوله مندیش ئاو درا ، نه گهر مردن
 ئه مانی (مانی) بدایه بی گـومان لـوتـکه یه کـ نه بوو
 له اووتکه به رزه کانی هه لبه سته کوردی ، به لام ده لی ی چی

له دهست چهرخی چپ گهرد که نهی هـ یشت دلدار بگانه
چله پوپه ی آوات

ایره دا ژبانی کورتی دلدار زور ده شو به پیته ژبانی
شاعری گه نجی نازادی خوی تونس (ابو القاسم الشابی) ،
که بلیمه تیک بوو له بلیمه تانی هه له دهست و ته نیا ۲۵ سال ژیا .

پایه ی زانستی و شوینه واره کانی دلدار :

دلدار خو بینه وار یکی ووریا بوو هه له منده الیه وه
وه کو و باسمان کرد بوو کومه له په رتوو کیکی باشی میژو وینی به
کوردي و عه ره بی خو بینه دب و وه ولی ی ورد بو به وه وه
نه مه ییجگه له دیوانه شعره کوردیه کان جا دوا به دوا ی
نه مانه ییجگه له کتیه کانی ثانوی و حقوق هه ر کتیه یکی
که وتبایه دهستی زور به شه وه وه نه ی خو بینه وه وه
زور مهراقی فه لسه وه زانینی آینه کان بوو

به دوا یه شاره زاییکی باشی له سهره نای فه لسه وه دا هه بوو
ته نانت هه ندی نویسی زور ریک و پوختی فه لسه فیشی
هه به له ۱۵ تموزی سالی ۱۹۴۰ دا له شه قلاوه چاوی به
(بیه فرج الله) نه کوی که اهم کچه و بزه وانه
به کی که له به هائیه کان ، دلدار زور به احترام وه باسی
اهم و بزه وانه ده کت و زور به هه له ووتاره کانی و مرده گری

وه بو جاري دووهم له به غدا له مانگي كانوني به كمى ١٩٤٠ چاوى
 هئى ده كه ويته وه كتيبي (بهاء الله والعصر الحديث) ي لى وه رته گري
 وبو جاري دووهم زور به وردى نه بخويسته وه چونكه جاري به كم
 به كوردى له سالى ١٩٣٧ دا خويند بو وه ، كتبه كه ي پروفسور
 نه سلیمند داینا وه خوالى خوش بو محمود جودهت كرد وه به كوردى
 جادلدار هه چهند له هه نديك رو وه وه زور بهم دينه هه لده لى به لام له هه ندى
 رووى تروه وه ، به تايبه تي له رووى مسأله ي اساسي وه ازايه تي كوزو
 به روه ردگار كه هه ردوكيان له لای نه وانه وه به كشتن ، ره خنه يان
 لى نه گري • باسه فه لسه فيه كه له ژيرئهم ناوه دا به ردى نوسراوه
 (في طريق الى معرفة الحقائق)

(انتقادات الى قلب البهائين)

به راستي باسيكي فه لسه في و آيينى و زانست و زور زانايانه ره خنه يان
 لى نه گري و سووريشى ده كانه وه باسه كه ناميلكه ييكي لى ديه ته
 به ر هه م

دلدار بي جگه له كومه له هه له سه ته كه ي نه مشوينه واران هشى بو به جى
 هيشتون :-

١ - في طريق الى معرفة الحقائق : باسيكي فه لسه في و لاهوتيه ره خنه
 له بهائيه كان ده گري هه روه كو

١ داخه كم برقا به ريگ ماي چاپكردي نه و دو هه له به ستانه ي نه دا :-

١ - نهى رقيب ٢ ليره گهرچى نه سرو

باسمان کرد .

۲ - ووتاریکی کوردی به ناوی « عمرخیام » نوسراوه ، به شیک
نهم ووتاره به دوو جار له گه لاویژا بلاو کرایه وه .

۳ - زمانی کوردی وادیات : ووتاریکی زور به نرخه به زمانی کوردی
نوسیه وه هیشتا بلاونه کراوه ته وه زور جوان تیت ده گه یینی^۷ ته ده بچیه
و زمان چیه ، جیاوازی چیه له میانیا نا وه به راوردیشیان ته کا له گه^۷ موسیقا
وپه یکه رو وینه کیشی دا .

۴ - ناگزوری کومه لایه تیمان : ووتاریکی کومه لایه تییه به شیک
له گه لاویژا بلاو کراوه ته وه .

۵ - اقتصادناالو طنی : باسی^۷ کی ئاب ووری و ساسیه
له توتن ته دوی^۷ به زمانی هره بی نه ووسیوه .

۶ - مذکراتی یونس ره ژف (دلدار) : له دووا سالی حقه وقدا
دهستی به نه ووسی نی کردوه ، می^۷ ژووی ژیانسی
خوبه تی هره له رژی له دایک بونیوه تاده گانه سالی ۱۹۳۶
له گه له به ره هاتی^۷ کی می^۷ ژووی بنه ما^۷ هی خادم سجاده
گیویی موگریانی

(ئەيلاو)

ئەري ئەيلاو لەھىچ وەختى ئەكەي مایوسى زىنتى
دەبى ھەردەم ئەزم دارو دەواى دەردو برىنتى
لەمەيدانى تەقدىم دا تەلاش تەسپى نەجاتى
لغاوى تەسپەكت (فكر) و (علم) ئاوزىنگو زىنتى
بەلەي دايەم ھونەر مەندەبە لەمەيدانى نەبەردى دا ،
بەھوى عەقل و ھونەر مەندىت دەبى تېشكى زەمىنتى
لەنيوگەل دا ئەبى اعلانى جەنگى كەي لەگەل جەھلا
علم چەك بى ئەم جەنگە وەتەن جىگەي كەمىنتى
لەريگەي شان و بەرزى دا دوور ئەندىشىكى وریابە
منافع پەرۋەرى مىللەت ئەبى ئامانجى زىنتى
ئەكەي بو بەرزى ئەنجامت براى خوۋىت لەبەندى كەي
بە بەرزى شادو مەسرور و بەنزمى ئىنى شىنتى
لەوختى گەنجى گەنجى دا دەبى رەنجىكى گەنجى دەي
نەوەك وەخت برەنجىنى لەنيو جىگەي نوينتى

له دنیا دا حەقی زینت ھەبە تاکو ونەفس دانێی
 بەلام چاگو رهوشتی چاک دەبی ئایین و دینت بی
 برای تو نه هەموو کوردێک وە ئیوان کەناچەکی
 نەکی دل پیس و جوین دەربە بەرامبەر یان وەرینت بی
 ئەگەر لاویکی کوردی تو دەبی دل پاک و بالایی
 ئەوەک «دلدار» ی دل پەر وەر دلت قورانی دینت بی
 ئومید

چاوەکانم لیل و ویل بون گواستارەم دەرنەکوت
 دل لە تاوی دەردی گلابی سەندووە ئاوار و نەوت
 روژ ھەلات و زیندەگی دا گشتی عەلەم کەوێ ئیش
 چاوەنۆری أفقی دورم روژی من کوا؟ دەرنەکوت
 ئەی خودایە تەری نیکبەت کە ئەبی لاجی خودا؟
 تەبە کەچی چەنگە چەری من سەلە گەل تو ھەشت ھەوت
 بەسیەتی (دلدار) زەمانی شەری بی مەعنا ھەما
 ھەلسە چارە دەردەکت کەبی تفکر ریگە چەوت
 بیتو ئەسپی چەند اصل بی سواری چالاکی ئەبی
 قابیلە دەرجی لەمەیدانی جدال و جیگەرەوت؟

ټه‌ی کورد

ټه‌ري ټه‌ی کورد له ټیوگه‌لدا هه‌تاکه‌ی ماتوداماوی ،
که‌عالم سه‌ر به‌خوڼ گشتی ټه‌توښ به‌یوه‌ندی نیوداوی
ده‌سایري له‌حالی خوټ بکه‌ وهه‌ستی به‌زیللات که
به‌لې دو بڼی که‌ راوکه‌ر بووی و ئیستا که‌به‌خوټ راوی
که‌مه‌ر به‌ستن له‌نیوگه‌لدا بناغه‌و پېشروه‌ی ژینه
به‌تیری کینه‌یه ټه‌مرو له‌ژینا فهوت و کوژ راوی
ده‌ساهه‌له‌سه به‌هوشیاری نه‌فهوتاووی به‌به‌کجاری
له‌نیوبه‌ندی معذب دانه‌میني قورر به‌سه‌رماوی
زه‌مان ټیمه به‌شیشی غم له‌سه‌ر ټاور ته‌برژیني
سه‌ری سوررما له‌جه‌هلی تو هه‌تاکه‌ی تو نه‌برژاووی
ده‌ی (یور) ده‌دوی (داره) به‌لام گم‌لکی ته‌ویش داره
به‌هو‌ی کورده ته‌تو غافل که‌وا ټه‌مرو شکانراوی
ده‌سا غیره‌ت که‌ مه‌وه‌ومی له‌به‌هره‌ی ژین مه‌حرومی
درېغ و حه‌یفه‌ مظلومي کاریندوی په‌شمه‌فهوتاووی
جیهان گیران هاوتیره‌ت که‌دو بڼی هه‌روه‌گو تو بون
ټه‌وان واپی که‌یشتوون و نه‌توښ هه‌ر کال وهه‌رخاوی

بۆ گۆقارى روناكى

روناكى ناوت چەندە لامخوشە

عالم بەسايەت دلى پرچەوشە

تارىكى روۋىسى دەرگەوت روۋناكى

بەعلەم و فەزەل روخسارى پەناكى

شوعەلە بەخشى كۆرد لەكیوو پىستان

زىندوى كۆردەو عىلمى كوردستان

بەھوى روۋناكى ھەلەستەين لەخەو

بەزى مان بەخست نەحسى وشومى شو

مژدەنى وەتەن خاكت روۋناك بەوو

بەسايەى شەوقى لاوت چالاک بەو

نەحسى و شووم روۋىنى لەسەر لىوانت

روۋناكى جىي كۆرت لەروى جوانت

ئومىد پەيدابوو بلاوېتن فەزەن

بنوبىن خزمەت گوزارى وەتەن

مىللەت ! روۋناكى ماىبەي ژيانە

نۆبەي چالاكى لاوي جەوانە

انجا سەبرى كەن ھەونەرى قەلەم

تاكو ھەرزى كەين عراق و عەلەم

خودا روۋناكى دورگەي لەشفاق

شوعەلە بەخشى كەي لەخاكي عراق

فهل لك

له گهل (عونی) دایناوه

تهوی گهس بیټی فهل لك دایم له خوینی خوی ته گهوزیټی
که په نجهی شیر ی نیکبته هات ره گی آثاری دهر دیټی

له ژیر په رده ی صفا به خشی له ساقی بی ده سی گهر دون
به خوشی مه ی ه زار عاقل خه یالاتی خه می دیټی

که طالع روپی نیکبته هات طبیعت قاعده ی وایه
له چیمه ندا چه قل هه لسی ته بیټی شیر ی کی بشکینټی

له سایه ی به ختی به د به ختی زه مانه هه ر که سی که س بیټی
نه مای داری نومیدی به — دم یخنه ته له رزینټی

ده ساتیره ی به شه رسه یری له په رده ی سین ه مای ژینا
به ره نگی سووری خوینی که ش چ گو لگون رنگی ده نویټی

غرق به وونی هه مو که س هه ر له نی وئاوه به لام بومن
به عکسی قاعده ی عالم هه واماسی ده خنکینټی

ته که رچی خوین ر ژان ناخو شه ته ممان له لام خو شه
ته که ر خوینی ر ژا ته سرو سبه یټی لاله ته رو یټی

له نیو دنیای ته مه ل (عونی) به عزمیټی و نشاطی به
ده سافه رزه ته نوش (دلدار) دلی سستیت به و تیټی

ئەي خودا يە

ئەي خودا يە ھالى ھالەم ھەقى شايانى نە
مىخەت و ادبارى زۆر و شەھدى بىي زانى نە
ساھ زانى بۇچ ئەمەن و امعرضى شىكوانە كەم
تابزانى قىدرەتى تەو ھەدى وجدانى نە
زامەكت بىي مەرھەم و بۇگشتى ھالەم سارىە
دەردەكە زۆرنىش دارو قىطعى دەرمانى نە
رىگەيى بەش كەردنى رىزقت لەدۇنيا شاھدن
ھىندى كەس افراى لورت و ھىندى كەس نانى نە
رۇزى فەرموت (لىس لىلانسان الاماسعى)
ھىچ كەس شىش ھىندى فلاحى ئىش و كىلاننى نە
ئىش ئەكات و رەنج ئەدات و روو توقو و توزگ بەتال
ئاخرى بىي سود ئەمىنىي سال كەبارانى نە

دائه مینوی رنجهر و دس لژئه نو قورر به سهر
 راسته شاهي بي شهریک باکی گه دایانی نیه
 سا به ریگه یژین دزینی مهر رنه کا گیسک نه با
 چونکه برسی و بی نه وایه مایه یی مانی نیه
 روژی هات و روحی دهر چو ولاشه کی که و ته ثری
 لی ی نه دهن بهم گورزه گهوره واکه ایمانی نیه
 سابه سایه ی قودره تت بوو مالله کی بی به هرهما
 خوقضایه سرقه تی کرد راسته گوومانی نیه
 بوچ له دنیا رنجهر و بی بی نه وای آخردت
 چونکه وه کمن غائله ی دل عزه تی گیانی نیه
 گهر له افلاکا هه بایه حاکمه کی تر بهر قهرار
 سانه چوم نه ووت: « خودای من سودی انسانی نیه »
 رهنگه که مدیده و مه لایان هانی خه لکی وابدن
 کوشتنی (دلدار) حلاله چونکه ایسمانی نیه

((مەي))

مەي لەبەر دەمى كە ئىمىرو عادەتتىكى جاريە
عادەتى چى مۇنسى چى پىشەيى بىي كاريە

جاي يىكەم فرر ئەكەيت تۆرەستى. داشادى دەكەي
شادو نۆشى چى بىي ياران عىللەتتىكى ساريە

عىللەتە صەت ئەبا غارەت گەرر كە نىگەتە ،
لازمە تەسلىمى كەي ، تەسلىمى كەي ناچارىە ،

ھەر كەسىي ادمانى مەي كىر دخوى ئەخانە داوۋە كەي
ئاخرى ھەر رىنجەرۋىە ھەم لە عزەت عارىە

فەرقى انسانو ولاغ ئەندىشەيە ، ئەندىشەيە
بونەمانى عەقل وادراك مەي دزىكى كاريە

چەن كەسىم مەن ئەناسىن خاۋەنى جاھوشەرەف
ئىستە منكوپى شەرابىن پىشەيان غەمخوارىە

صەتو مالو شەرەف رۆي لە باجى بادەيان
عەيشو نۆش ھەر زىللەتە تائاخرت يە كىجاريە

ئەي نەكەي گىيانە بنۆشى ئەم ئەداتەي مخربە
چونكە ناۋى خوشو كارى عەينى زارى ماريە

لاوی کوردان

توژانی ئەی وەتەن ئیمروکە بوچی بی بەشی ؟
بوچی دەستی شەو نیشانی توژە دانامە ی رەشی ؟
پیت بلیم ئەسبابی گەورە ی زیللە تو چارە رەشی ؟
گەنجی کوردان ھەر لە دەوری مە ی ئەکن غیرەت کەشی ؟

وەختی بادە دێتە مجلس ناوی کورد دیتە زوبان
ساوەرە سەیری فکرکەو ئاخ و داخی لاوەکان
رەنگی نالە والە گویچک دا ئەل ییتن بی گومان
لاوی کوردان ھەر لە دەوری مە ی ئەکن غیرەت کەشی

والە گەل دەنگی تەنک و ئاگری دەورانە دا
والە گەل نالە ی وەتەن گەردی لە ئەم زیندانە دا
دیتە گویم دەنگی بەسۆز ھاوار ئەکا لەم آنە دا
لاوی کوردان ھەر لە دەوری مە ی ئەکن غیرەت کەشی

ئەسلحە ی ھەرمیللە تی سادە ستو بازوی گەنجیەتی
روژی شوعلە بەخشی ئومید فکر و کاری گەنجیەتی
مەرھەمی زامو برینی کردە وەو ھەم رەنجیەتی
لاوی ئیمەش ھەر لە دەوری مە ی ئەکن غیرەت کەشی

چونکه میللت یتولش بی لاوه روحی نهمله شه
یتونه روحه نه مین بی نهولژینا بی بی شه
عهینی دهرده کورد که کهوته دهردی کاری داوه شا
لاوه کانی ههرله دهوړه می نه کن غیرت که شی

میلله تی گهر که نجی سست بی مردوه عیله ت نه
تا کو ما بی نیو دهرونی بی جغه فاو عیله ت نه
شادمانی ته ختی ژینو تاجه گی عزت نه
لاوی گوردان ههرله دهوړی می نه کن غیرت که شی

میلله تی گهر لاوی چوست بی زیندوه و هیچ نامری
هیچ به زیلله ت دستوپایان واله بهندی ناخمری
سه دهه زار تیغی زه مانه بیته و نه ستوی نابری
لاوی نیمه ش ههرله دهوړی می نه کن غیرت که شی

عهیه عیه لاوی گوردان سهیری لاوی غهیره کن
فکری بی باگی به سهرچوو ساله که لله نه فره کن
دهوړی نوستان به سهرچوو سهیری نه م ناودهوړه کن
عهیه چی آربه س له دهوړه می می نه کن غیرت که شی

سه‌یری ناکن لاوی غه‌یره گشتی بازووی قوه‌تن
گشتی سود به‌خشی وولات و مهر که‌زی سه‌دهیمه‌تن
بو به‌جی هینانی کاری جوان له‌ریگهی می‌خنه‌تن
عه‌یه‌چی تر به‌س له‌ده و هری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت که‌شی

لاوی غه‌یره دینه‌سرخو جانفیدا کاری نه‌کن
بوژیانی نیشته‌نایان گشتی خوینکاری نه‌کن
جاله‌بو فه‌وتانی دوزمن راوی نه‌غیاری نه‌کن
عه‌یه‌نیوه‌ش هر له‌ده و هری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت که‌شی

سه‌یری ناکن چهن به‌تینه ده‌ستی لاوی غه‌یره‌وا
بی‌تو وه‌ختی قینی ه‌لسی و کوله‌مشتی ۰۰ (۱)
واله‌ترسانا نه‌له‌رزن گسای گه‌ردون و سه‌ما
لاوی کوردان به‌س له‌ده و هری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت که‌شی

واشعاری عصری یستم هیمه‌ته هیمه‌ت بکن
میوه‌یی داریکی هیمه‌ت خزمه‌ته خزمه‌ت بکن
مهره‌می زامو برینان قدره‌ته قدره‌ت بکن
نیوه‌تا که‌ی هر له‌ده و هری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت که‌شی

(۱) ووشه‌ی دوانی نه‌م به‌یه‌له‌م سو‌ده‌ده ک یا نه‌ماوه و خـ و راوه

سه‌یری ته‌حوالی وه‌ته‌ن‌کن چو‌ن‌زه‌بوون‌ومردوه
 سه‌یری کاری ده‌ژمان‌کن چي‌به‌حالی ک‌م‌ردوه
 سه‌یری ره‌شمالی زه‌لالت ئاسمانی گ‌رتوه ،
 ئیوه‌ تاک‌ی هه‌ر له‌ده‌وری مه‌ی ته‌کن غیره‌ت‌که‌شی
 سه‌یری باغانی وه‌ته‌ن‌کن ووشکه‌که‌وتونه‌خه‌زان ،
 سه‌یری غونچه‌ی نه‌وشکوفه‌ی چه‌ندبه‌بی‌نازه‌لوهران
 شاهدی بی‌کاری ئیوه‌ن واکه‌وا ئاوی بران ،
 عه‌یه‌ تاک‌ی هه‌ر له‌ده‌وری مه‌ی ته‌کن غیره‌ت‌که‌شی
 عه‌یه‌ ئه‌ی لاو‌خواه‌نی ته‌مشاخ و داخی کوردی‌تو
 خواه‌نی تاریخی خوینیزو دل‌یری و گوردی‌تو
 عه‌یه‌ بی‌کاری هه‌تاک‌ی سه‌یری ناک‌ی مردی‌تو
 عه‌یه‌چی‌تر به‌س‌له‌ده‌وری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت‌که‌شی
 هه‌له‌ ئه‌ی لاو‌تیت‌که‌یینم میلیه‌ت‌معنای چیه
 تاب‌زانی لاوی غه‌یره‌ مذهب و ریگ‌ای‌چیه
 یاله‌بو‌ تامان‌جو‌ ژینی ک‌م‌رده‌وی هه‌مت‌ای‌چیه
 هه‌له‌ بی‌به‌ به‌س‌له‌ده‌وری مه‌ی مه‌کن غیره‌ت‌که‌شی

میللیت یعنی به نووکی رمبی دوزمن بی‌یه هوش
سهیری اطراف بکیت و دانشی هندی به روش
ناگری هستی به زیلله تان له دایدا بیته جووش
هه لسی انجانەك له دهوری مهی بکە ی غیرەت کەشی

میللیت یعنی له زررهی توق و رنجیر راپه‌ری
توقی به خسیری له تهستوی خووت و میللهت لابه‌ری
بییه سه‌ر خووت و بزانی تو له ریگا لاده‌ری
هه لسی انجا بهس له دهوری مهی بکە ی غیرەت کەشی

هه لسه بیکاری هه تاکه‌ی بی‌حقوق و به‌دکراو
هه لسه بیکاری هه تاکه‌ی هه‌ی له ژیر خاك دارزاو
هه لسه بیکاری هه تاکه‌ی ، معرضی اهدافی داو ،
هه لسه ، هه لسه ، بهس له دهوری مهی مه‌که غیره تکه‌شی

هه‌ر که‌سی پشته به‌گه‌ردون به‌ست بی‌پشته شکا
هه‌ر که‌سی چاوی له‌دهستی اجنبی بو‌گه‌ویر کرا ،
کامی‌لی ده‌ربوو له‌ریگه‌ی سه‌ر به‌خووی داویا ،
هه‌لسه ، هه‌لسه بهس له دهوری مهی مه‌که‌ن غیره تکه‌شی

میله تی گهر خوینی نه رژی ده ست و بی ی نا کر یته وه
 بی کفاح گوftar و ثقیه ی زین پی نادر یته وه
 باده و مهستی مقامی حریت ناگریته وه
 هله ، هله ، بهس له ده وری مه ی مه که غیرت کشی

(نیش)

دل به دووی نه فسانه کوتو وای نه زانی واته بی
 نیشی دنیا ره نجی بی ناوی به خو ی کوتا ته بی
 نه ی ده زانی نه به آرق داری نه مید تا ودا
 گهر به خوین به نینی بکا نه و جاسه مهر په یداته بی
 لفظی (نابی) نابی بیزانی که لاوی گوردی تو
 هور به کوشش دیته بهر باغی نه مل احیاته بی
 (طالع) و (اقبال) هوه همی پایه به ندی بی هونه ر
 عزمی مهردانه ت بی هره چیت نیاز بی واته بی
 نه ی برالاده له فکری کونو زووسا راپه رره
 کاره که ت چار یك بخه ره نجت هه بی خو ی چانه بی
 مردنه زینت به بی کاری له سستی لایده
 هره به ره نجی لاوی وه که تو نیشان تا واته بی

(دل)

له گهل (عونی) بهیه گه وه دایانناوه

دل له بهینی طلعه تی رووو زولفه کی ده یجوورته
گاهي مه یلی شهو نه کات و گاهي مه یلی نوورته
به حری عهانی سرو شکم وابه دهم گریانده وه ،
پررله دانه ی گه وه ره هه مه له علی وینه ی سوورته
باده کت پرر زه هری مار بی پیم بده ی نوشی نه کم
چونکه طبعم هیئند مطیعه بهنده ی میسوورته
سائه زانی چه ند به شیوه نه ودله ی بیهاری من
په ی کراوی تیری غه مزه ی چاوه کی مه خموورته
ناسمانی حسنی رو خسارت له نه بر و وچه رخی روو
تاقی نه بر و ت دوو هیلال و چه رخی گولمه ی خورته
خونچه کی نه شکفته ی لیوت له باغی مقصدم
تاده ی شکو و تنی دل بولبولی منظورته
ناره زووی نه م شعره (دلدار) توله عونی بو نه کی
چوونکه نه م غه مباره دایم بو و تن مجبوورته

﴿ بۆتەۋگە سەكە . . . ﴾

لەبن سايەى چەمەن زارى بەھارى
باپكەۋە بىن يەك دلۋ رووخۇش
دلرۋونۋ خرۇش . باراۋى بىكەن سا
ھەلبەستە من وتۇ ، دلى رۇجۇش
تەنھايى بىبابانىكى پرر سوز ،
جالەرىۋە ئاۋازاى زەمىن سۈيى سرور
سابەسىە غرور ، ساتى بىيەن سا
من نەى دەمى دلدارى و تودەنگى طور

خزمەتچى نيازمانە شتومەك لەژيان
تخفەى دەسى دلدارى يە بەنرخوبەھا
پەرۋىزو مەلا ، كاتى بىچىن سا
من بەستەيى بەرجەستە وتۇنير گزى شەھلا

پرر زەمرەمە باغىكە زەمىن تۇمەبى بە دەم
خوش نەشۋە چە جامىكە ژيان ساغرى گىلكون
تۇشەرى مجسم من شاعرى ملەم ،
تۇحسن وفسون من ھەمدەمە مەفتون

﴿ قەل و رڭوى ﴾

بەك لە پەندە خوشەكانى ﴿ لا قونتەين ﴾ ي
 شاعرى ئېسك سووكى فرەنسە بە كوردومە بە كوردى
 رڭوى لە رڭوانا قەلى راوەستا بو لە سەر چىلى
 سەلىكى پەنبرى لە دەنووك ويستى كە پىخوا لە ھەلى
 رڭوى بەلايا تى بەررى چاوى بە قەل كەوتو مەلى
 ويستى بەفيللى لى سەنى دەسى پى كەردى پى ھەل بلى
 ووتى : ئەى بولبولى زەمان ئەى نەغمە خوانى سەرتەلى
 يەستوومە من ناوبانگى تو ! تەخوا گورانىم بوللى !
 قەل وەختى زارى دا پچەران پەنبرى كەوتە بىن تەلى
 رڭوى پەنبرى قوزتەو ھەلام لە پىش ئەو ھەلى
 ووتى ئەوجا بە سەنەفام كويىتى بى رڭوى بوت بلى !
 وەختى شىكت كەرتە دەم كەرمە بە گورانى مەلى
 ئەمەيش كەرانە بى كەوا تەفرە دەراوى تەوچە لى

شعارم لە ژيانا ئەمەيه

بەلى خوشە ئەمەل كەربى لە سەر ئەم رېگە بەرەنج دەي ،
 ھەلام كەرھەر خەيالات بى ئەوى ھەت بى ئەویش ئەروا
 (دلدار) — ٣٤ —

﴿ گوردستان ﴾

گوردستانی خوش، نیشتمانی جوان
تو قبیله گاهی منی بی گومان!
چاوم بشکوت و تووی شاخته کاتنه،
فیبری زیانی باخته کاتنه
دهنگی شمشالی شووانه کانت
زریق و باقی جووانه کانت،
قاسپهی (کو) انی قهد گئیوه کانت
خوررهی ئاوه کی نشیوه کانت
ئهمانه همووی گویان کردمه وه
هموینی شعری دلیان گرتمه وه!
نه ونه مامی بسووم لهم خاکه رووام
به خوشه ویستی وولات ئاودرام
به لی گوردستان تو منت خولقان
تو منت خولقان بیست به خشیم زیان
خوشی زیانم خوشی زینته،
ئیشی زینی من رۆژی شینته!
چونکه گوردستان، نیشتمانی جوان
تو قبیله گاهی دای بی گومان!

﴿ رۆلەي تازە ﴾

من رۆلەي كوردستانم	تازە رۆلەي كوردانم
تاگو وولات سەر كەوي	فەيدايە رووح و گيانم
پەيويستم بە زانينە	زانين بناغەي ژينە
كەرگەلي بي زانين بي	كەرزىندوش بن مردينه
ئيمە بە يانى گەنجين	لەم خاكەدا لەرەنجين.
رەنجدان نيشانەي گەنجە	ئيمەش خولقاوى رەنجين
وەتەن باخى جىنانە	محتاجى بازوو وشانە
هەر كەس ئى كوشش كەربى	لەم باغە باغەوانە
وەتەن محتاجى تۆيە	ريگاكت جوست و جوئە
مىللەت ئى سست بۆيىتىن ،	لەمەيدان وەك-وگ-وئە

﴿ مندالی هیوا ﴾

مندالی هیوا ، کووله‌کی دلان

تازه غونچه‌کی نیوباغی گولان !

هەرچنده سهری نیو چاوت نه‌کم

نابینم گهردی نه‌زۆرو نه‌کم

روونی چهره‌ی تو وهك ئاسمانی ساو

وه‌ختی ئی‌ی دابی پررشنگی هه‌تاو

تیشکی ئومیدی سەردایی تاری

له‌ئاسمانی روت نه‌دا دیاری

سیوه‌یلی چاوی بریقه دارت

رووناکی هاکی وینه‌ی روخسارت

خه‌نده‌ی بی‌فی‌لی لی‌وه ئاله‌کت

نه‌شه‌ی دووچاوی مه‌ستو کاله‌کت

بی‌شك پێشه‌نگی موزده‌ی دلشادین

یانه‌غمه‌خوونی باخی ئازادین !

ئومیدی‌دواروژ ، روله‌ی هیوا ، نو‌ی

خاوه‌نی فیکری بیکروبالا نو‌ی

هیوام به‌نو‌یه نه‌ی تازه مێسال

به‌یانی به‌نه‌ی نمونه‌ی میسال

ئەم قسانەي من كەوا بوت ئەكەم
 بزرينگي تەوہ لەگویتا ھەردەم
 راست گوۋبە دايم قەد درو ئەكەي
 وەخت بەبې سود تو لە دەس ئەدەي
 تېكۆشە دايم ھەروەكو ھەنگ بە
 لەمەيدانی ژين نامادەي جەنگ بە
 ئەواييت ئەلیم چاكي بزانە
 ژياتي مەردی باری گرانە
 ئەك وابزانى وەك ژينى دوئي
 دەخوۋى و دەنوۋى لەناو نوۋى
 ئەوہ ژين نىە كەوەك ژن بژيت
 ئەبې ھەم تازاو ھەم مەزن بژيت
 روۋى كەھاتو تـوۋ پى گەشتي
 چاوت كەردەوہ لەژين گەشتي
 ئەينى ژيان كيويكي بەرزە
 ريگەي خواری بەتەرسو لەرزە
 گشت كەندو كۆسپ، دەوہە ، دارە
 پەسر لەدرەندە دوپشك و مارە

سەر رېگەت ھەموى دانەيەو داوہ
 نادان ودانا لەوا داماوہ !
 گيانەکم ئەبى تۆلەم رېگايە
 لەم دانەو داوہ وچەرخو دەزگايە
 گەلې ماندووبى ، آرق برېژى
 ئەمدەردو ئېشە يەك يەك بچىژى
 لەريى سەرکەوتن ئەبى پېش کەوى
 ھەتا بکەوى زياتر سەرکەوى
 نىشانى تيرەى خوت بەدى رېگا ،
 کەريز بېستەن برۆن بەش-وينا
 تۆنەبى چىراى زانستى ھەلەکەى
 دەسم داوېنت رېگا وون نەکەى
 يرو ھۆشى خوت بەکار يېپىنە ،
 ئەمدانەو داوہ يەك يەك بېپىنە
 تاکو دەرکەوى لەھەمو دنيا ،
 چەنديان کرد بمرى گەچى کوردەھەرما

ئەي بادى شەمال (۱)

ئەي بادى شەمال، ئەي بادى شەمال

يۈستەي ھەۋايى دۈي پىر زوخال

دەستىم دامت ئەچى بوگوۋىندەر

ناچى بوگوۋى مائىۋاي دولپەر

وەككارەب دەخىل گەرچوۋى بوۋتەولا

مەۋەستە تاگو بەردەي لەيلا،

مەۋەستە تاگو لاي شوخى كەۋا

تېرى نىۋىنگاي لەددا روا

لەمچەم و ىشەۋەردەو كىۋانە

يېيى بى قوربان لەم رىگەۋ بانە

شىتېكى رساۋ، روتو قوتىم دى

فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوتىم دى

روو لەخوۋىن خالى زەغفەرانىم دى

چاۋى لىۋىلۋ وىلۋىر گىيانىم دى

ھەيكەلى مردوۋى بەس ئىسقا نىم دى

قەدى چەۋەۋەي ۋەك گەۋانىم دى

(۱) ئەم ھەلبەستە لەدىۋانە دەسخەتە كى دىلدار بەم جوۋرە نوسراۋە كەجىاۋازى

ھەيەكەل ئەۋەي كەلشەرو ئەدەبىي كوردىيانوسراۋە — ۴۰ —

دیتسم که جار جار تھولیتو به باره
 دست هه لئه بریتو توی لوت دیاره
 چونکه خه یالی به ژنو بالاکت
 تیشکی رووناکی شوقی لالاکت
 نیرگزی شه هلائی چاوی خومارت
 خه رماهی زولنی ماهی روخسارت
 فریشته تاسا ساتی هه زار جار
 خووی نشان نه دا خووی نه دا حشار
 تیتتر هه ر جاره تھومال ویرانه
 تھوکهژ مه سکنه هه زهی شارانه
 هه روا تی نه گرا جه ژنی وصاله
 نازانی (تو) نیتوینهی خه یالاه
 دست دریژنه کا به ناکا مه وه
 به جهرگی سه ووتاو دل به زامه وه
 که لپی وون تهبی بانگ نه کا هه یار
 به کول نه گریبی هه وار هه ی هوار

﴿ تەي نازەنن ﴾

تەي نازەنن رەواي تەوېجى نازەنن خوۋمازەنن

يىسىم تەلىي كە بىۋەفام

بىۋشەرمو رەنگو روو وەلام

لە بانىكا ھەزار ھەوام

بەلام تەگەر بەمچەشە بام

لەم سەنگە سارىيە چوۋن تەمام

بەلىي لەلاي ناحەز وەھام

بەلام . . . بەلام

تەمن گىرۇدەي داوى تۆم

گىرۇدەي زولفى خاوى تۆم

دەبەنگو مەستى چاوى تۆم

مەلىكى بال شكاوى تۆم

بەشىتى ناو زىراوى تۆم

خودا پەستى ناوى تۆم

تەي يارى خۆم

كەتېشكى تۆم لەزوو پۇا
گۈلى ئومىدى بىي بوۋا

زوخاۋى بەستى لىي رۇا
عالم لەتاۋا بىيى ھەۋا
شىت بوو بەجاري تىك قوا
ھەمانەى پەندى ھەلرۇا
چە ھەلرۇا !

جا جاررى داكەسەر سەرىم
لەرەۋشتى چاك بىيى بەرىم
ناۋى زىرراندوۋە بەد فەرىم
بىيى عەقلىۋ لاملى ، گرىم
دووروۋو دوۋو پىشتوزورۋەرىم
نىشانەى چاكەۋ بى بەرىم
دەر بە دەرىم ! !

ئەى نازەنن
رەۋاى ئەم تازە نازەنن
خوتازەنن

﴿ گوتره باریکه ﴾

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو... به سیه نوستن خه والوو

چاو هه لینه هه لسه زوو هه لی ژینت لدهست چوو

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

تیشکی زیررینی روژسا لوتکه ی به فرینی چمبا

روون کردو تارې نه ما لهنه گه ی زیبنده گی دا

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

هه اوملم مه لی بچووک لهخو واپه رری چاپووک

بوخه بات چوستو لهش سووک کهوته گهرران وه که مه کووک

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

له لای عالم نیوه روو هیشتا شهوه له لای توو

بی دره نسج کی ژبوه ناخوو نوستن وته به لای بوو

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

ریگه ی ژبان وه که سه فین هه ورازو سهختو به فرین

ناوخوشو بارگران ژین هه لسه لهخو بانه مرین

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

ککوو... کوو... ککوو... کوو... به سیه نوستن خه والوو

چاو هه لیه هه لسه زوو هه لی ژینت لدهست چوو

ککوو... ککوو... کوو... کوو... کوو...

﴿ له گهل جاهد پیکه وه دایانناوه ﴾

شه بازی یاشه هینی ، شاهی یاشه هلاری تو

بی دلی بی مروه تی عاشق کوژی خونخواری تو

ظالمی غار هت گهری تالان بهری بو گیان و دل

له شکری تاتاریه دوزولفه کی تاتاری تو

حاکمی مه ست و بی باکی نه بد رحمت نیه

مائی فنانیه دوو چاوه کی سه حکاری تو

انوره بو گشتی عالم ظلمه تی دوزولفه کت

ظلمه ته بومن به ته نها انوره ری رو خساری تو

به سیه تی جائه ی صه نه م باباری میخه ت لا به رین

که عبه که چ نابی که ساتی بیینه نیو گولزاری تو

مجلسی مه ستی بیستین خوم و خوت ته ی نازه نین

که ی نه بی جاری بیم من مه ستی شه کرباری تو

قوت نه کی (جاهد) ده ده دله م شوخی واکه چ مذهبه

چونکه (دلدار) م ته زانم نایه ته هاواری تو

﴿ له مهيدانی متجان له ييک دا ﴾

کەسێ کەس بێ له دونیادا کە ساسی دەستی دەورانه

له زینانا کەسی به دکار له جاهی عزهت و شانە

گوناهی کەس نه بێ چی بێ به غیره زکەسێ سه ره رزی

به وه دزه ندهی کەسی ناکەس نه وه ندهش نه وه له گریانە

برانا بێ تعجب کە له وه ضعی ناکەس و دوو روو

که و افلاک و گهردوونیش وه کور و وی اوله گورانە

طبیعت قاعدهی وایه له گهه گور راو برادوسته

تهوی ثابت بێ ساکن بێ له بههره ی ژینی حرمانه

ویان خهوینکه تهی یینین به تیوی دیت و به روا تن

له په نهانی نیهانی دا تهوی دانا بێ نادانه

له هیچی دا به دی هاتی ، به ره و هیچیش نه روی غافل

له بهینی ههردوو هیچی دا خه را باتی بژی گیانه

عبادەت چى بوو نە تزانى بەغىر دزنىرە يىدۇشە
سەرى خوت بۇدە يېشىنى صفا نسيانە نسيانە

بە مەستى خوت لە بەستى عەقل و نەندىشە نەوەللاکە
نەوى رۇيىو زۇيىو نەوى نەوى لە پەنپانە

نەرى نەى يارى تەنھا يىم ، نەدىمى مەمدەى پەستى
لە گەل تۆم ساقى مەموار و خەلىفەى پىرى مەيخانە

دەسا کو اجامە کى دويۇنىت کە قووتى گيانى تىدا بوو
دەخپىرا تىکە بۆم چونکە لە مەستى مەستى دەرمانە

دەسا (مەى) جامە کى جامى سەرى کى بى فەلاتون بې
بىوشە باوەر ريت وابىي کە لەم کاروانە کاروانە

﴿ بلی سەر بەستی ئەی لاو ﴾

لەساتییکی وەهائەنگ و لەکاتیکی وها پەستی ،
کەعالم گشتی هەستان نەبی کەی تووش لەخەو هەستی
بەچاوی راستە قینە سەیری خوت کەیت و بکە ی هەستی
کەوامە حرومی سەر بەستی لەژێردەستانا ژێردەستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

بەگور تووپیە مەیدان و حقوقی گشتی داواکە ،
بەیادی نەوجەوانانی شەهیدان گیان بەرپاکە
بەتیشکی حق خوراوی کورد دلی تاریکی رووناکە
بزانی سابه سەرچوو وەختی بەدمەستی و بەدمەستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

لەچاوی کێژە کوردانی . . . مال . . .
شەپۆلی ئەشکی خوینێز دی وە کوجو باری بالافاو
هەنیکە قۆلە گریان هەتیووونی باو . . .
نیداکە و اجبەبو گشت لەبۆدلتینی نەشکستی
لەگەل لاوی نەهینی کورد بلی سەر بەستی ، سەر بەستی

﴿ سزاواری ﴾

له سه رهت دهر دی بی دهرمانی دوریت واپه شو کاوم
 له شیوانی جه فائامیزی ماواي دل په شیواوم
 ته زانی چی به عه قل و هوشی کردم قه شه ری خه لقی
 که لای جار لیم ته شیوا خوایه چی بی مبدئی ناوم
 ته لین : شیتی وه فای هاوده ردی یاری میرو دلسوژی
 ته لیم : راسته ، ته لین : گوانی له به حری حیره ناماوم
 دلی خوم خسته سهر سینی سزاواری و له بوتم نارد
 که هاته به رده مت داته دهی سه گ گویا هر خام
 ره قیبو مدعیش ئیستا به لامادین به گالته و گپ
 بز انم تابه زاری فیسته جوینی و نه جووراوم
 له قاقای پیکه نینی فوزی سهر گهری ته دهن وه ختی
 نه یین دوودلوپهی زووت و گهری ته شکی دوچاوم
 له عانی نه زعه تا بووم ووشکه صوفی هات و لی پرسیم
 وه فات جوته و واتم بالله له سهر عه یینی وه فاماوم

لهزانیه وه له گهڙ جا همدی پیکه وه نه شه ره مان بوکانی نارد

له سالی ۱۹۴۴ دا

(۱) (کانی)

(۱) نه نفیهت کانی ده لین مسک و گولادی تیه که له
داروه کازیشت له دارستانی گوندی هه رته له
باش نه که ی تقلیدی له نجهی شه له
مه یلی نه شه عارت وه کو جارانه نیایا هم حه له ؟

بیستوم صاحب زهوق بووی صجهتت خوش و به نام
مجلست دایم به مهی نه رشاند شه وو رۆژ باللوام
خوش فسه و خوش رو و خوش خو و مضحک و شیرن کلام
صه د معاذ الله که ئیستا بوی به صوفی ده رگه له !

بارواندز جاله مه ولا قه وره بیه یون سه ره به هه
کانیه کی پر دوررو گه وه ره واله نیه وی چه وتنه ده ره
شاری هه ولیرت منیر کرد نهی شه بوستانی هونه ره
(ئاغه)

(۱) کانی خه وای خه خوش به وو جبار آغا دو غره مه چه ی به

جا له نیو ماش هر که شه و دی باشی تسبیح و صلوات
پرر نه دهیته داستانی (قیس و لیلا) و عصا
وا ده زانی چاوه دیرن مجلسی (پاشا) له رات
ووشکه زوینت نه ماوه ئیسته بویته هروله

• • • ده لای من بعد قاوه ک فرته کیت
عینه که نایابه کت انجا له ناو کیف ده رته خیت
• • • • • پیت ده لین ده ست پی نه کیت
جا له به حری ووشکی • • ده ست نه کیته پی مه له

قوربه سهر مجنون چه هه تکیکت به له یلا کردوه
قوربه سهر له یلا که قه یست سوولک و رسوا کردوه
قوربه سهر من تا گوئیستا شاعریت واکردوه
تا « فضولی » • • (کافی) • • مهزله ،

• • • • • شاعری «

توله گوی انشاله گوی هه ی گونه صوفی قادری
گونه دهرویشی نه زانم ته قله بازی ماعری
• • • • •

﴿ خه نده گه ی بایی ﴾

له ئافاقی ژبانی ناهومیدی — خه نده گه ی بایی
فرشته ی پاکی هی — وای نیشاندام واکه یی — دوینم ،
پیشکی نیشکی تهستیره ی جوان ته مشه و به نه سپایی
به سوزی هاته نیو که ونجی دلی تار — کی پر خون — م
ده ساده ی مضری هه سنی

دخ — یرا لاده ری به سنی

وهره قامن به رازی ته — و نه مای شادی بر روینم

جوانی خونچه یی بو و واکه به نجه ی رازی راکی شای
ده سه یری چهن به وه صلی زولفی خات شادومه سروره
له روه ی راستی ته نوش وه کته و گولیکی چیمه نی دنیای
که چی ناجی دلی هیشتا دات لهم حاله ره نجه — ووره
به خه نده ی نهری دل پاکیت

ته خوم سویندی به رونا کیت

ته گهر هه سنی به ژین وایی له جهرگی راستیاد ووره

هه موی نووری ژبانه فیض و نووری ئاسمانی شین
هه موو چه پله ی گو شادی لی ته دهن هه رچی که ته ییمینی
له سه ر ته م خاکه گهر دیکین ده ئیمه ش رووله شادی بین

فهراموشي بکهین جاری چەژەي تالای غەمگینی

بەدل رۆونی و رۆوخوشی

بەخەندە ئەك بەخام-وشي

بنوشین جامی دلداری لەبەرکەین بەرگی ئەمریانی

دەهەلسە بابناکەین مەبەدی پەرۆزی (دالداری)

لەتیشکی رۆژ لەشەوقی مانگ لەرەنگی پەلکە رەنگینە

کەهەر گەهي بلیی پاکە لەکردهی قەدرەتی باری

نیشانەي کرد گاریکە و بناغەي پەرەوي دینە

لەشوینی پەرلەهەستی بی

کەرەستەي خوشەو یستی بی

لەنیو ئەم باخەبی جیگەي کەتۆم لی دیت لەهاوینا

لەپەلکی تازە پشکورتووي ئەژاکوی گولی ئەسرین

کراسیکی سپی بی گەرددروست کەشەنگ و دامەز شۆر

لەبەرکەو زولفی زیڕانت بەسەریا پینەخوار چین چین

پەری تیم تەم بەراز و ناز لەبۆت بێن بەوشەي مۆر

بەئەوازو ئەواو تەبجیل

پەرۆن پیمچەکی اکلیل

ببەن کەنوش بلین: ئەي شوخ ئەری زادهی گزنگی خۆر

تهواکلیلی دل سوژی و دل تارامیت تهکین پیشک-یش
که هر چه یکی خه م و مل که چ سروشتی نه وجه وانیکه
نیگاری بوو ، به ناکامی ، به گریاوی به تیش و نیش
له ژین روژی تهو بیستاکه هه وینی داستا نیکه
به یادی تهو دلای تینوو ،

که چون هاتوو هه هاش ده رچوو

بررو ناوئابدده وسهیری چه پیروز جاویدانیکه
وهره نیوئابددهت تان له بهر پیت دابدهم تهژنو
له بهر وهی نا دلارامی له بهر وهی چونکه بالایی
خودای شعرو پیری هیوای بلیسهی هستی بهرزی تو
هه والی هاو رره گو خو پنی فرشتهی شوخی میدیایی
لهرووی چاکو وهفاداری

به یادی جامی دلداری

له هستی خوشی بهم هیلی دروشمی خنده کی بایی

﴿ نائومیدی ﴾

زهدهی تیری نیکاهی فیتته پەردازی نیکاریکم
گیراوی داوی زلفی مشکباری گولعوزاریکم
ئەوی ئەیدی بێ نیشی دل و یا ئازاری دلدار
چوزانی من لە ئیشانی چەسوتان و فگار
لە دەشتی نائومیدی دا بە دەم بایی قەدەرەر وەك
بە لاشی وام کە هەرساتە لە گوشە یاکناریکم
بەرۆژ ترساو و تاساوی زرە ی کاسە ی شەوی پێشوم
بە شەو سەر خوش و مەستی جامی قەهری روژگاریکم
ئەری ئەی دوستی دلسوزم بە بی سوچ من مەرەنجینە
سە بردەرمانی دل نا کا کە من پە یوەندی یاریکم
سەر و مایە ی جەوانی خۆم لە یگە ی رازی ئەودانا
لە دەر گانە ی وەفای هیشتا هەزار و لیو بە باریکم
ئە بی چون بشت بە دلداریم بە ستم تا کو ئیستیکە
گە لی دوورین لە یە کتر ئەو لە باری من لە باریکم

﴿ لالەباس ﴾

زۇڭىكى پايز لەپىش نىوەرۇ

لالەباسم دى زەوى ئەداتۇ

رووت وزگۈاللا پىروتىك شكاو

بىشتى چەماوۈ لووت لەسەر ئەزىۋ

گوچانى دەستى ، دەستەندى جووت بو

دەنگى نووسا بوۋ بەھى ھىۋ ھۇھۇ

ھەي ماندوونەبى لالەجوتيارە

وونى « ھەربى ررولەي لەسەر خۇ »

ووتىم : كارى جووت رەنجى لاۋىنى

زۇردوورن لەگەل پىرىكى وەك تۇ

رەسولەنى كورت زەنجەرى چاكە

زەلامى مل ھۇر لاۋى چوستو جۇ

كەوابوچى جووت لەبانى ئاكا

بوچى تۇۋونادا بوچى ئابرى شو

ھەندى ھىۋ كەنى سەبىرىكى كىردىم

دەستى خستە سەررەشى وەك پەمۇ

ئاگىرى دى لەھەر دوو چاۋى

بلىسەي ئەدا وەك جوونى ھىكۇ

ووتی : لهه‌اوین کـیخا کاکه‌سوور
 هاته‌مالـه‌وه بی‌ی ووتم : لاـو
 شایه‌دی بده «زه‌وی زیررین دۆل»
 که‌وامـی منـه قـورآیش بخـو
 ووتـم کاکه‌سوور به‌مـه‌رو ریشه
 ئـو بـالی خـه‌لق ناخـه‌مه ئـه‌ستـو
 ووتی : هـه‌روها به‌سه‌ری ئاغا
 ئـه‌تـکه‌مه پـوړی به‌رچه‌نگی هـه‌لو
 بوـشه‌و زه‌لامی هانارده سـه‌رم
 مالیان دامـه به‌ر شیلینگی برنو
 سی‌مانگام هـه‌وو به‌تالانی بسرد
 منالی هیشتم به‌بی ماستودو
 هه‌نده‌ی بی‌نه‌چوو عه‌زه‌ی صالح آغا
 له‌سه‌ری کـردم به‌وحه‌ی تاپـو
 چـومه خرابه ووتم : ئاغه گیان
 ملـکم هـین خو‌مه قه‌بدن له‌طاپـو
 بی‌ی ووتم : به‌یره‌ی سمیل کـه‌گه‌سه
 یاتاپـو بـده یابارکه‌و به‌ررو
 دووـسی ره‌شو رووت ولاغیان هی‌نا
 ده‌غلیان بارکرد به‌لی لی‌و لوـاو

کڙخوای چه مېریش ره سوله ی پټ کرد
 گردی به عه سکر بردی له بو گو
 له کوپه جوومه لای ضابط ووتم
 نه فندی عومرم گه یه. هفتاو نو
 بیجگه لم کوره وه جاغم کویره
 به منی به خشه م-مه مکه ره-ز-چا رو
 ضابط نوورهبوو هه لسایه سه ری
 فری دامه دهر به پاله په ستو
 پیسم ووت : لاله باس پارت بدایه
 ره سول معیل بوو به بی گفتو گو
 ووتی : پاره ومن هه ی خاکم وه سه ر
 بریا نه مزانی نه ی خودایه بو ؟
 نهوا چل ساه زهوی ته گیلیم ،
 فه لاهی نه کم هه تا کو ئیمر رو ،
 نرخی آره قه ی روونی ماندوویم
 تیکه نانیکه چ نان نانه جو
 نه ویش به بی دو

﴿ گولی سوور ﴾

گولی سوور ، نهی کچی نه وروژ ، نه ری کام دس له باغی ژین
له بو بهك دهغه به وون کردن به ناکامی نه تووی هیښا
نه ویستاکش به ژاکاوی
وها بی قهرو توژاوی
له سهر ریگا فری داوی
له جهورو ظلمی نهو دهسته په ری زاده ی به یان له رزین
له دهوری نه چله ی لی ی بووی په یووله ی زهردو سوور گریا
منیش نهی گول دایکم بو
دایکی برر له نهاره زوو
به سوژی ناوی حهز نه ینوو
له ناکاو لام فری بو لای کچی یکی دوا بهرو شیرین
نهویش ریشه ی له دس گرتو به بی ره چی له زیر هی ی نا
به گریاوی و بری ننداری
به روو زهردی و غه مخواری
به بی نهوم یید له دلداري
که راوه سینه کی تارم ، نهو بستاش نهی گولی غه مگین
له نه نهایی سرینت بی ، ده هانی نه م دل نه نو خوا !

* تهخمیس *

طیب نهی زانی حالی من ، چ جوړه دهرده دارېکم
 به کام عیلهت گرفتارو له بهرچی شه وېي دارېکم
 ووتم یو ی عاشق مایوس و ماتو خاکسارېکم
 زه دهی تیری نیکاهي فیتنه بهردازی نیکارېکم
 گېراوی داوی زولفی مشکباری گولعوزاریکم

ته مان مردم له داخی دل له بهر گریانو هاواری
 دریغ سوو تام له قرچه ی ناگری ئیشانو نازاری
 طبیی چی ؟ حکیمی چی ؟ به من چی علم و گو فتاری
 نه وی نه ی دی بی ئیشی دل و هیا آلامی (دلداری)
 چو زانی من له ئیشانو چه نازارو فگارېکم

ته من ته نهاو بی پېروا به لای دهوران هزاران لهك
 له ته م ناشو به دامام به بی ریگماو بی مه سلهك
 نه جاتم دهی له ته م حاله به لطفی خوت خودانی بهك
 له دهشتی ناو میدی دا به دم بادی قه در هه روهك
 په لاشي وام كه هه ر ساتهی له گو شه یا كه نارېكم

چه سودی کی به به بوی حالی نیستاکم که و اچون بوم
چه دهرمانی دلی چه اکم نه کار و زانی را بر دووم
نه زانی چون به احوالم له دهستی به ختی به حس و شووم
به روزه تر ساو و تاساوی ز رهی کاسی شهوی پیشووم
به شهو به رخوش و بهستی جای به هری روز کار یکم

نه این پیم غونچه بی عومرت به بی هووده به تراکینه
تهوی به زدان بلی تقدیر نه بی صفحه می به که چلینه
تحمل که ، فیغان به س بی ، به گریه خوت به فیه و تینه
تهری نهی ناصحی موشفق به بی سود دل به ره بچینه
صبر دهرمانی دل نا کا که من پیوهندی یاری کم

نه به ندیاری کی غه دداره و له تعذیب دانی فیه زنانه
له بی باکی و اطواری ضحاک سه رسامو چه یرانه
مثالیکت له بوی نیم نه من نهی واعظی دانا
سهرو سامانی لاوینیم له ریگهی رازی نه و دانا
له دهر گانهی وهفای هیشتا هه ژارو لیو به باری کم

کهلی جار پئی ته لیم تهی چاو خه والووی نیر کزی شه هلا
مهیل که چون ته سوتی دل له گلپه ی تاگری مه یلا
ته لی وه ختم چیه تیا ؟ مه ویسته سابر و بهولا
تهری چون پشت به دلداریم به ستم و امن و له یلا
که لی دوورین له یه کتر ته وله باری من له باری کم

﴿ گورانی ﴾

زولفو ته گریجه ی یار

زولفو ته گریجه ی یار ، چه نده ته بایه

وینه ی جه مالی یار ، له دلی من دایه

شا بو ی که دایه

که داش فیدایه

روح بو ی ره وایه

هه ربی وه فایه

چون که مه شره بی یار جه ورو جه فایه

سه د ماشالله یارم چه نده به نازه

دلیم ده سوتینی بهم چاوه بازه

گه‌رده‌نی قازه

شه‌ه‌یزو بازه

بورروح دلخ‌وازه

به‌وعیشه‌و نازه

ل‌یوینی پشک‌ووتوه وه‌ک غونچه‌ی تازه

ه‌ه‌لسه چ‌او‌ه‌کم یار وه‌عده‌ی جارانه

تاسمان وه‌گومن ته‌سیری تابانه

شایی و سه‌یرانه

له‌ناو ره‌زانه

رووی چ‌هنده‌جوانه

وینه‌ی گولانه

به‌ه‌اره ته‌مروکه جه‌ژنی عاشق‌ان‌ه

﴿ توتنه وان ﴾

رؤږيکي هاوین له قرچې گهرما
ټاودیریکي روت توتنی ټاو ټه دا
زه ردو بی هیزو لاوازو نه خوش
مال ویران، پرپووت، بدهم له رزوتا
له چوار سهر خیزان خوئی و مندالی
ههرتهویان هه بوو هه لسابو گویا
سه بکه یی بکا، گوزه ټاو بیښی،
توتن ټاو بـدا منـدال به خپو کا
به لهرزه لهرزو هانکه ی ماندووی
هه ولیکی ته ولاو هه ولیکی ته م لا
منیش له تاوی گهرماو ماندووی ری
به ته مای چوریک ټاوی ساردلام دا

داخه کم مردن ماوه ی دلداري نه دا که نه م هه لسته یه ته واوبکا .

مەلەم علیك ھۆكەكى ئاودیئیر
علیک السلام پیادەیی تەنیا
ووتتم تیئووومە ، ئاوی ساردئەبی
ووتی : نازانم ماومانە یان نا !
بروژئیر کەپرگەر لەئبو گۆزە
ئاوی تیئدابوو یخوومە ئەمما
نەخووشی لیئە کەرتینووین بی
بەخیئری باوکت ئاویان پیئبدە

— ۲ — کەپری ئاودیئیر

کەپرئیکی دارگەز ، نازئیک دامەزراو
بەپووشو کەلای چرو سەرگیراو
بوپاریئز کاری خوومە تاوو تووز
بەچینئیکی شرر سیئ دەورە ی دراو

ناومالی ئاودیئیر ھەرزالەیی چووک

دوو پارچە بەرری شررو ھەلزراو،

جەرەيىكى كۆن ، سىڭگۈزەي كەرخىو
چەن ھامانى زەش ، جامىكى قووپاۋ
سىلىكى تەنك ، خوانەيتى بىچووك
لەولاش مەنجەلىك ، سەرنخوون كراۋ
دولەيتى شىرى چىلگىنى كۈن كۈن ،
سىڭپىيالى چاۋو ، قورىيەكى شەكاۋ
ئافىرەتلىك لەولا لالۋ پال كەوتىر
بىيە-ۋش لەبەرتا ، لەبىرسا ئاكاۋ
مىندالىكى لەرر عومر شەش سالان
لەپەو رووكەوتوۋ ، بىمىل ، پەشۋ كاۋ
مىندا لىيىكى تىرساۋاۋ بىيەروا
بەدوۋ مارچە جىل لەملا داپوشراۋ
ۋزەي باي كەرمو كۈزەي پۇلىمىش
تىكەلبوۋ لەگەل دەنگى (باۋوئاۋ)

— ۳ — دوو سوار

ټاوم کړد وهدم مندالی ساوا
ماندوونې و ټیښی خوټم له یادنه ما
حالی ټه مماله یی هه ژارو نه خوښ
ټهرکی سهرشانی ټاودیږی ټه نه
منیان هاوېشته گپړی سهرنجدان
له کارو باری تاریکی دنیا
ټه مټه مو ټه رکه و ټه مټه مو ره بجه
گو یا لوقمه یه ک نانی جو ټه خوا ؟
من لهو خه یالو دوو بارگیر سوار
هاتن لهو وورږا بزووت و خیرا
برنه و له بهردهم ، دهمانچه له قهده
سمیل قیت و قنچ ، چاو گشت و وریا
م-وهه یا له بو شهررو جنيودان
ټوورږه ، شهرږانی ، بی ټا بروو حه یا

هاتن دابه زین ، بیټس-لاو کردن

یه اکیان ووتی : تهی کوانی عهولا

ووتم : ته او هات فهرموونه ئیره

من لهو قسانه و عهولا له ژیرا

خیرا هاته وه ، به ژوویه کی خوش

ووتی : به خیر بین . . به خیر بی ی کوینا

— ۴ — چهندو چوون

لیفیک شری کون کونی دراو

هیناوو رایخست دوور له خوره تاو

ووتی ده فهرموون . . . دایشن . . . انجا

یا خوابه خیر بین وه سه ر بانی چاو

کسوخاکه ووتی : سه لامهت نه بی

وه کویرایی چاو . . . وه ملی شک-یاو

کواتو تن . . کوانی رسته بی ووشکت

کوان چارداغت . . هه ی که ران باو گاو

تووتنه وان ووتی : بوچی جوین نه دهی
نه هاتم بو دار ، نه هاتم بوداو
ئیستاش چه حق جوین دانت هه یه
قسووری خو ته ، من چبکم پیاو !

تهی کویخا ووتی : چون پیم نه وهری
چو ت خوی کیف نه کات لیم دیته جواو
کهی هاتووی هه تیو بلیی فلان کس
من داوم نه ویت ، ههی ئابروو تمکاو

تووتنه وان ووتی : زووی شایه که
نه هاتمه لاتو ناردمه ته ئاسیاو ؟
نه مووت مام کویخا داوم پئو یسته
نه ت ووت نه ماوه ناردومه بوداو ؟

— ۵ — مال ویرانی

لهو زوژه وه تا هه تا کو ئیستا
نه داوم دیتو نه ره حمه تی خوا

من داوم نه بیی ، کری داونه گرم
 چارداغ له کوی بوو له کوی یینم سا ،
 انصاف هه بیی ، سهیری حالیم که
 رهوشت چونه ، چون منت هه یینا
 هه تا اقناعت کردم به ئاودیئر
 خوټ کرده نوکر من بوم به ئاغا
 که هاتیم زگم کهوته سه رزهوی
 تووتم چاندو رهنجی شانم دا
 نه لیم دار بکړه ، نه لیم داو بیینه
 نه لیم برسیمه ، نه لوی پاره گوا ؟
 من به بیی یارهو مندالم برسی
 له گوی قورینم یسکم به سه رما
 کوینا کهووتی ، عهولا ، گوی گره
 پیساو نه مه تا شت له یاد نه کا

نیمه قهولمان نوٲهت دیناربوو

سهٲدو یستتخوارد هٲتا کو ئیستا

ئیستاش بهروٲ کم نهٲگری بهٲپاره

پاره‌ی چی ، کوره خوارداشت نهٲما!

— ٲ — حساو

توتنهٲوان ووتی: بوم بکن حساو

بزانسم وازوو چون پارهٲ تهٲواو

وابوووه دوو مانگ هیجتان نهٲداومی

کوبخاکه ووتی: وهسهٲر بانی چساو

ئا، مهٲلاسهٲعید . . دهٲتهٲرت دهٲرکه

سهٲیری که عهٲولا چی هٲاتوتهٲ ناو؟

کابرای لهٲگهٲل! نهٲم تومهٲز مهٲلا بوو

مهٲلایٲکی گهٲنج تازه ریش تاشراو

ههٲرزهٲ دلداری لهٲروو نهٲباری

سمیل باریکی چاوکل تیکراو . .

مهلا دهفتەری له باغەل دەرگەرد ،
دهفتەر چە دهفتەر پەرپووت و گەچلاو

نەرقای زلزل خەتی خواروخیج
املا فارسی بە کوردی نووسراو

نەمدی پەرێکی بیفیل نووسرابی
نەمدی ووشەیک ساغو نەرنراو

مهلا دهفتەری سەرو ژێر دەکەرد
عەولا منتظر مل کەچ و داماو

کوینخا سمیلی مشت و مال دەگەرد
منیش بیرلەسەر عەولای مال رماو
— ۷ — حساو کردن

سەری هەلیری پاش دەمیک مهلا
ئیمەش لە گەل ئەو گوی قولاًخ انجا

ووتی : مام عەولا ئەمە حسابت
پەنجاو شەش دینار لە دەستی کوینخا

سبي دينار گاجووت چواريش كهرسته
 بيستو بينج دينار كهرسته و نه شيا
 دوو دينار جارېك سبي دينار كاش
 له مننت وهرگرت له مالي ناغا ،
 جمعي سه دويست دينار ته مام
 به گويړه دهفته ر صحيحه والله
 توتنه وان ووتی : گويخا آوره حمان
 په نجاو شش دينار له كویندو درو
 كويخا كه ووتی : گویا دروږيه
 گويامن به تو نه كم افترا !
 ناخر نه مه تا چاكي ناله بار
 له عننت له باوكي خوارو خيچ بدا
 ئيستاش چه حقت لای من نه ماوه
 خوارداشت وهرگرت گه لیکیش زياد

گەر پارت دەوي تووتن سەلەمكە
لەسەر بەشىخوت ھەر چەندى بكا !

نامەيەك بۆد لزار (۱)

دلزار شعرەكت ، دلزار شعرەكت

دلزار نامەكى پىرر شعورەكت

گەشتە دەستم لەوختىكى وا

كافىر بە ھالم نەيتن خوا ،

تەلىي شەش سەدو كسور قەرزارى

ئايان بۇپارە زور گىزانە ھارى ؟

زىنگو ھۆرى درھەم و پارە

بۆمەن خەيالى خەونى بەھارە !

درھەم بىزانى لەجىيىي مەن-مەم

بەگور زانەكا لەمچەم بۆتەوچەم

من پیاده‌م و پیاره سه-واره
 راوکری توم له‌ئم دیاره !
 جارجار له‌دوایک ته‌حه‌سیت‌وه
 که ته‌چمه سه‌ری ته‌سه‌له میت‌وه
 گومبه‌ته ته‌داو به‌تاو را‌نه‌کا
 من بی ملجاو بی په‌روا ته‌کا
 به‌لام راوژیک دی دهرده‌ستی بکم
 به‌په‌ت‌وه کو سه‌گ ده‌ست رستی بکم
 چه‌که حه‌ساری ته‌کم وه کو شیت
 راکیشی ته‌کم ته‌یخه‌مه ژیر پیت

(۱) ته‌مه‌له‌سته‌وه لامي نامه‌ییکی دلزاره‌که خاوه‌نی
 کتیبخانه‌ی کویسنجق ته‌بی داوای هه‌ندی قهرزی لی ته‌کا